

REUNIÓ AMB LA CONSELLERA

El passat dia 15 de gener a petició de CATAAC ens vam reunir, juntament amb UGT, amb la Consellera Teresa Jordà i la presència del Director General per tractar amb profunditat el tema de la seguretat al CAR:

Vam traslladar a la Consellera l'angoixa que pateix bona part del col·lectiu per la deriva policial que estem patint arrel dels fets d'Aspa, que el Departament està donant resposta a l'assassinat dels companys amb una visió molt concreta que associa seguretat amb les armes i la imatge policial, i que això enlloc de solucionar un problema està generant un de molt més gran.

Li vam explicar (us adjuntem el document que li vam donar a la Consellera) que el CAR porta més de 30 anys treballant amb eficàcia i professionalitat tot i els escassos recursos materials i personals i el creixent nombre de competències exercides, i que des de la creació de la Direcció General del CAR s'han pres una sèrie de decisions en forma d'instruccions, PNT's, esborrany del reglament d'armes ... que ens volen convertir en el que no som.

Vam exposar la psicosi (definició: por, angoixa u obsessió irracional, en especial la que es dona en un col·lectiu de persones) per la seguretat que s'està donant en un sector -del CAR exigint elements de seguretat en totes i cadascuna de les nostres actuacions encara que el risc d'agressió de la majoria de les nostres tasques sigui igual o menor que el de moltes professions (mestres, metges...) que ningú s'imagina amb elements de seguretat com els que ens volen imposar.

Vam explicar a la Consellera que som un col·lectiu que està acostumat a resoldre els conflictes amb diàleg i mà esquerra, i que una porra i unes manilles no ens farà sentir més segurs sinó el contrari i ens allunyarà dels administrats. I que tot i ser agents de l'autoritat i tenir potestat sancionadora el nostre cos té un caire principalment tècnic, i voler transformar-nos en un cos policial no té sentit i no creiem que es justifiqui i més tenint en compte l'envelliment de la plantilla i la situació de moltes de les nostres esqueses...

També vam demanar s'aixequi el càstig als companys que per un o altre motiu no han fet el curs d'autoprotecció, perquè no es justifica que s'utilitzi un curs d'aquest calibre com a excusa per impedir que els companys facin la feina que han fet sempre, un curs que només per l'assistència ja et capacita -per l'autoprotecció pròpia i del company... un curs clarament sobrevalorat.

Vam tornar a fer èmfasi en que l'ús de les armes de foc dins el CAR sempre ha estat circumscrit a tasques d'antifurtivisme o de gestió de la fauna portades a terme per un reduït

nombre d'agents. Que la gran majoria de nosaltres al incorporar-nos al Cos n'érem conscients d'aquest fet i sabíem que no hauríem de portar armes de foc ni altres elements de seguretat, vam reiterar per tant que estem totalment en contra de l'actual redactat de l'esborrany del reglament d'armes que obliga a tothom a estar capacitats per dur armes de foc, i fer la corresponent formació i pràctiques de tir obligatòries, així com a dur la porra i les manilles al cinturó. Tenint en compte l'enorme quantitat de competències que tenim voler formar-nos a tots per utilitzar armes amb la seguretat necessària és del tot impossible, i li vam manifestar a la consellera que aquesta imposició només crea angoixa, malestar, tensió i sobretot el contrari del que es pretén... més risc a la nostra feina.

Vam reiterar la nostra proposta de creació d'un grup especialitzat en les actuacions amb més risc d'agressió com una opció coherent i sensata, però com sabem que el Departament no acaba de veure clara aquesta opció vam plantejar una alternativa que els *resulti més fàcil* i que sempre serà millor que obligar a portar armes a qui no vol o no ho troba necessari : **fer les actuacions de caça ordinàries amb el nou protocol (aproximació, arma a terra...) i amb l'armilla antibales però sense portar cap arma de foc.** Creiem que l'arma de foc no aporta més seguretat ans al contrari i que amb el nou protocol i l'armilla tenim les garanties suficients per fer aquestes inspeccions (per les feines d'antifurtivisme sí creiem necessari l'ús d'armes i una formació específica, entenem que el grup GEVA en dona resposta).

Per tant vam tornar a demanar que es torni a replantejar el reglament d'armes i que s'aprovi amb el consens de totes les parts implicades, així mateix vam manifestar la necessitat d'apostar per mesures de seguretat passives que sens dubte són les realment efectives: creació d'una nova llei de caça (examen exhaustiu per ser caçador, noves distàncies de seguretat, possibilitat de controls d'alcoholèmia...), un reglament de la llei de pesca, reforma a l'accés a les armes de foc perquè els exàmens garanteixin el coneixement necessari i que les proves del psicotècnic discriminin l'accés a les armes a persones amb problemes emocionals i psicològics...

D'aquesta reunió, ingènuament, esperàvem sortir amb algunes certes i/o compromisos però com us podeu imaginar no va ser així i només vam rebre bones paraules per part de la Consellera, paraules que sens dubte sonen bé, el seu objectiu és apaivagar, però que també sonen a quelcom políticament correcte...

CONSELLERA:

- "*hem de ser capaços de que tothom es senti còmode a la feina*",
- "*hem de trobar l'equilibri perquè tots ens sentim còmodes treballant*".

A la proposta de fer les actuacions de caça ordinàries sense arma de foc va comentar que els hi havíem donat una opció que no havien tingut mai en compte, cosa que potser els farà reflexionar...

DIRECTOR GENERAL:

El Director General en canvi no va ser tan conciliador : " que el CAR és un cos híbrid", "que els seu objectiu és integrar-nos en el sistema de seguretat pública de Catalunya", i sobretot: " que mentre la responsabilitat sigui meva faré el que cregui oportú... (referint-se a les armes). A les nostres afirmacions de que el CAR està derivant en un cos policial va manifestar que en

cap cas vol “Mossificar el Cos”, però una cosa són les paraules i altre els fets... Com a resposta a la nostra posició contrària a portar armes (porra i manilles), per no considerar-les necessàries pel baix risc de patir una agressió, ell té un argument sempre utilitzat per aquells que sempre veuen les armes com una solució: l’argument de la por, que en qualsevol moment ens pot passar qualsevol cosa... i que ell ha de garantir la nostra seguretat.

CONVOCATÒRIA D’AGENTS I JUBILACIÓ ANTICIPADA

També vam aprofitar per manifestar la nostra decepció perquè segons la darrera modificació de l’oferta pública d’ocupació (ACORD GOV/156/2018 de 20 de desembre) la futura convocatòria d’agents serà només de 50 places, una convocatòria que es pot titllar de ridícula, perquè si ja es pot considerar clarament insuficient que només siguin 50 places hem de veure que si descomptem les de règim intern (auxiliars i guardes), i les que actualment són ocupades per interins ens quedarem de fet amb menys agents de base donat que un número considerable segurament passarà a sotsinspector. Amb aquests números no s’arriba ni a cobrir les jubilacions!. Ens van dir que fan el que poden amb el recursos de que disposen... però no parem de veure que per altres col·lectius si n’hi ha de recursos!.

Des de CATAc sempre ens hem posicionat en contra de fer la convocatòria de sotsinspectors abans que una d’agents amb cara i ulls, almenys 150, no té sentit augmentar els comanaments més d’un 100% quan la plantilla no para de disminuir, i no perdem de vista que en pocs anys les jubilacions seran massives... A més encara no hi ha data per la convocatòria (ens han assegurat que abans es farà un concurs de trasllats), l’últim que ens han dit és que serà abans de l’abril de 2020, evidentment perquè és la data límit donat que la oferta pública (28 de març del 2017) caduca als tres anys. En breu hauria de sortir publicat el temari de la convocatòria, i un cop publicat han de passar mínim sis mesos per fer el primer examen.

En relació a la jubilació anticipada la Consellera es va mostrar disposada a donar-nos el seu suport en allò que estigui a les seves mans tot i matisar que no és quelcom que depengui del Departament... li vam agrair i manifestar que tot i que la decisió sabem que serà d’àmbit estatal la pressió que es pugui exercir des del Govern serà molt important.

EPÍLEG: GIREM LA TRUITA

Una crítica molt generalitzada, tant que alguns l’han adoptat com un axioma, envers als que no volem portar armes (de foc o no) en actuacions en que considerem que no són necessàries es reflexa en expressions tan vehements com desafortunades : *“només volen fer el que els hi agrada però la feina de veritat pels altres”* o *“que els riscos el tinguin altres però cobrar sí volen cobrar el mateix”*, o *“només volen mirar ocellets i papallones...”*.

Creiem que són expressions que tergiversen la realitat, pressuposen que qui no vol armes no vol fer la feina quan és justament a l’inrevés, és hora de girar la truita: qui necessita les armes per fer la feina? Els que no les volem mai hem dit que no volem fer allò o allò altre, en canvi són precisament aquells que ens volen desprestigiar amb els seus comentaris els que tenen la necessitat imperiosa de dur-les al cinturó, i pel que sembla també tenen la incontrolable necessitat d’obligar-nos a tots a resoldre les seves pors i inseguretats amb armes i imatge policial.